

VENDARLE RED V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU?

Naj se sliši glas občana!

O predlogu akcijskega programa za uresničevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskih odnosov.

Predlog akcijskega programa za uresničevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v Ljubljani opredeljuje naloge, nosilce in čas, v katerih moramo stanovanje uveljaviti kot ekonomsko dobrino dolgoročne porabe, stanovanjsko gospodarstvo pa kot del družbene reprodukcije. Akcijski program bo obvezuječ dokument za vse dejavnike, udeležene v stanovanjskem gospodarstvu.

SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST STANOVANJSKEGA GOSPODARSTVA

Svojo ustavno pravico do urejanja odnosov v stanovanjskem gospodarstvu lahko uveljavlja delavec v občan le s samoupravno organ-

ziranjem preko skupščin stanovanjske skupnosti z zborom uporabnikov in zborom izvajalcev. Temeljna celica samoupravne organiziranosti so zbori stanovalcev, njihovi hišni svet, nato zbori stanovalcev v krajevni skupnosti in delegacije, ki delegirajo delegate pri urejanju problemov stanovanjskega gospodarstva.

Med stanovanjskimi skupnostmi občin in mesta ni usklajenega delovanja. Samoupravna organiziranost stanovanjskega gospodarstva bo moralna za Bežigradom in v Ljubljani narediti korenite spremembe, tako da bo omogočala in spodbuja uresničevanje samoupravljalskega položaja delavca na tem področju. Za uresničitev naštetelega je treba predvsem oziviti hišno samoupravo in občinske stanovanjske skupnosti.

Krepitev hišne samouprave v smislu družbenoekonomskih odnosov bi se morala izražati v povečanju pravic in dolžnosti hišne samouprave. Morda bi bilo prav, če bi v hiši organizirali enotno plačevanje vseh računov in uvedli sistem plačila večje porabe in prednosti prihrankov pri skupnih komunalnih priključkih. Na ta način bi se povečalo zavest pridopnosti stanovalcev k skupnim problemom v svojem okolju. Povečala pa bi se tudi možnost za kolektivno odločanje pri urejanju problemov stanovanjskega gospodarstva.

Ocena stanovanjske graditve ugotavlja, da bo z družbeno dogovorjen obvezno lastno udeležbo vseh pričakovalcev stanovanj mogo dosegati, da bi lastna sredstva občanov predstavljala skoraj polovico sredstev za stanovanjsko graditev. Vendar se ta ocena preveč nanaša na takojšnjo uvedbo ekonomskih stavar. Usmeritev zahteva široko usklajenost vsega združenega dela, racionalno izrabo zemljišč in usmeritev na zemljišča, ki so manj primerna za kmetijsko obdelavo.

Stanovalci gospodarijo z 20 odstotki stavar, ki jim pripadajo za tekoče vzdrževanje. Ta sredstva ne zadostujejo, poleg tega nimajo pravega vpliva na njihovo porabo in združevanje. Uslove Staninvesta na tem področju so drage, nekvalitetne in monopolistične. Akcijski program sicer opredeljuje rok izdelave programa prehoda na ekonomsko stavarine in javno razpravo, ne pa tudi, kdaj bomo sprejeli ustrezen samoupravni sporazum, na podlagi katerega bomo uvedli ekonomsko stavarine.

Kot nosilica združevanja sredstev in financiranja stanovanjske gradnje zahtevamo človeka in občana. Dosedanji kreditni odnos bo nadomestil združevanje sredstev v stanovanjski skupnosti. Novi sistem finančiranja izhaja iz načela, da mora vsakdo v skladu s svojimi možnostmi prispevati sredstva za rešitev svojega stanovanjskega problema. Najmanjša lastna udeležba bo obvezna pri pridobitvi pravice uporabe družbenega stanovanja, revitalizaciji obstoječih objektov, nakupu etažnega stanovanja in individualni gradnji.

Izjava lastne udeležbe znača od 5 do 20 odstotkov vrednosti stanovanja, za solidarnostno stanovanja pa do 4 odstotka. Lastna udeležba pomeni privarčevanje denarja in na njegovi osnovi pridobljenje bančno posojilo. Za etažno lastno in zasebne hiše bo lastna udeležba najmanj 25 odstotkov. Sredstva lastne udeležbe bodo dobili občani vrnjenja po 10 letih s 3-odstotnimi obrestmi. Vir teh sredstev bodo skladi stanovanjske skupnosti.

Predlagani sistem, ki bo, milo rečeno, zahteval veliko administriranja za ugotavljanje pogojev za različne ljestvice, bo uvedel kup biro-

kratkih postopkov, preden bo predstavljen do stanovanja. Ker bo osebni dohodek postal izključno merilo pri sestavljanju ljestvic, bo njegova višina vplivala na pridobitev stanovanjske pravice, tako da je vprašljivo, če bo to stimulativno vplivalo na delov delavcev v združenem delu.

Verjetno je program v tem delu odvisen od prehoda na ekonomsko stavarine, tako da pogujejo njegovo uspešnost predvsem čim hitrejši sprejem ekonomskih stavar. Program tudi ne opredeljuje, kdaj bo javna razprava o ustreznem samoupravnem sporazumu.

STROKOVNE SLUŽBE

V Ljubljani predvidevajo ustanovitev enotne strokovne službe za vse področje stanovanjske gradnje. Njo naj bi se vključili tudi Staninvest. Ravno sedaj na vseh ravneh ugotavljamo, da so skupne službe, ki imajo monopolen položaj, izredno drage in daleč od vsekodaj potrebu delavca in občana. Zato bi bilo neumestno, da se v stanovanjskem gospodarstvu organiziramo na tak način. Bolje bi bilo, če bi organizirali zvezo občinskih stanovanjskih skupnosti, vsa strokovna opravila, od vzdrževanja hiš do storitev na tem področju, pa bi prevzeli specializirane ozd. Strokovne službe stanovanjskih skupnosti pa naj bi dajale hišnim sistemom strokovno pomoč pri vzpostavljanju odnosov z ustreznimi OZD.

Specifična problematika stanovanjskega gospodarstva ugotavlja, da je potrebno v podstanovanjskih razmerjih sprejeti ustrezone odroke občinskih skupnin. Za nezasedenje ali neracionalno porabljanje stanovanja je vzrok v neekonomskih stavarinah. Zamenjava stanovanj ni organizirana, nepravilno zasedena hišna stanovanja je potrebno izpraznit po sodni poti. Ravno tako je potrebno po sodni poti reševati nasilne vsebine.

Akcijski program bo po sprejemu zahteval od vseh družbenih dejavnikov za Bežigradom velike napore za vzpostavitev družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu.

J. BESEDNJAK

Imajo nekateri res preveč?

Našemu članku iz prejšnje številke »Nekateri imajo preveč« na rob

Naodgovorno pisanje o tem, da imajo nekateri krajevne skupnosti v naši občini denarja na pretek je dezinformacija, ki škoduje ne samo ugledu krajevnih skupnosti in krajanov, temveč tudi ugledu gledisa »Zbor občanov«.

Novinar, ki se lotuje tako zahtevne tematike, bi moral bolje poznavati finančno poslovanje ter se posebej »bilance« krajevnih skupnosti. Zaključni računi so namreč sestavljeni iz konkretnih številk v točno predpisanih kolonah, zato se jih s površnimi besedami ne more pravilno tolmačiti.

V članku so posebej omenjene krajevne skupnosti, ki opravljajo lastno gospodarsko dejavnost in s tem zadovoljujejo potrebe krajanov, obenem pa krepijo vrzel v financiranju občine in samoupravnih interesnih skupnosti. Razumljivo je, da imajo takšne krajevne skupnosti večje število zaposlenih, do katerih imajo seveda tudi večje materialne obveznosti. Zato je treba jasno ločiti sredstva, ki so namenjena za razvijanje takšne dejavnosti in pokrivanje obveznosti, ki iz tega izhajajo, ter sredstva, namenjena za delovanje delegatskega sistema.

Za primer naj navedemo krajevno skupnost Savske naselje, ki je pretežno z lastnimi sredstvi, varčevanjem in krediti, uspela zgraditi pomembni družbeni objekti, ki služi za potrebe družbenopolitične dejavnosti in delegatskega sistema v krajevni skupnosti. V družbenem domu imajo prostor vse družbenopolitične, družbenе organizacije in društva krajevne skupnosti, krajevna samouprava in delegacije! Družbeni dom v Šavskem naselju je vreden več kot 7 milijonov dinarjev in je že sedaj opravičil svoj obstoj. Še bolj pa bi prišel do izraza takrat, če bi se krajevna skupnost delila.

Vzdrževanje takšnega objekta je zahtevna naloga, vendar v ta namen ni predvidenih finančnih sredstev v nobenem viru, namejem pa za delovanje krajevnih skupnosti. Zato se je zataknilo pri odpalični večjega obroka anuitet, saj je moral KS Savske naselje poleg rednega vzdrževanja plačati še dodatno izgradnjo protipožarne stene v domu. Vse to je bilo preveliko breme za samo krajevno skupnost, zato je zaprosila za pomoč iz sredstev, zdrževalnih po sporazumu z delovnimi organizacijami v letu 1979.

Družbeni primer je KS Boris Kidrič, ki mora celotno breme vzdrževanja doma KS nositi sama. V letu 1978 je bila zgradba priključena na vočesvodno omrežje, ker so se upravitelji doma zavedali resnosti onesneževanja zraka prav v tem okolju. Stroški tudi tu niso bili majhni, saj so znašali kar 520.874,80 dinarjev, ki jih je moral krajevna skupnost pokriti več kot polovico iz lastnih sredstev. Jasno je, da je gospodarjenje s stavbo odgovorna zadeva in ne gre podcenjevati dela in stroškov, ki so vloženi v vzdrževanje. Predvsem obračunavanje stroškovne najemnine ni »dobiček« ali čistil dohodek, kakor menjajo nekateri, pač pa – kakor že beseda pove – povravnovanje stroškov vzdrževanja.

Takšne in podobne »podrobnosti« iz življenja krajevnih skupnosti je pisec omenjenega članka spregledal in s tem zamagal celotno sliko financiranja te dejavnosti. Nikjer ni omenjeno, koliko prostovoljnega, nikoli plačanega dela, prizadevanja in truda so vložili v delo krajevnih skupnosti krajan, ki nesobično sodelujejo v samoupravnih organih teh skupnosti, in delavcev krajevnih skupnosti! Predlagamo, da se v bodoče pred pisanjem podobnih »analiz« nekdo v krajevni skupnosti sami prepriča o dejanskem stanju. Vrata krajevnih skupnosti so vsakomur na široko odprta.

*KRAJEVNI SKUPNOSTI
Savsko naselje in
Boris Kidrič*

VODA NE TEČE

Ko zataji hišna samouprava

27. 8. je stanovalce hiše na Topniški 60–64 prizadela suša v vodovodnih cevih. Povzročili so jo neplačani računi za vodo v vrednosti 27.000 din. Mestni vodovod je s tako praksjo začel že leta 1974, podprt pa je tudi izvršni odbor stanovanjske skupnosti Ljubljane.

Letos so v Ljubljani odklopili vodo 15 odjemalcem. Dolgoči za vodarino zastarajo v enem letu, tako da jih po odpisu plačajo vse uporabniki vode. Hišnemu svetu Topniški 60–64 so pred odklopom poslali dva opomina, vendar niso odgovorili, saj hišni svet, po podatkih Staninvesta, v tem bloku ni organiziran.

Posemezniki v tej stavbi ne morejo biti dolž-

niki mestnemu vodovodu ker individualnih števcev za vodo nimajo montiranih. Odklop vode stanovalcem pomeni prvi tovrstni primer za Bežigradom, bil je celo televizijsko dokumentiran. To kaže na perečo problematiko hišne samouprave, ki še ni našla pravega mesta na naši družbi. Na primeru se lahko učimo, kako ne sme biti, zato moramo več pozornosti posvetiti hišni samoupravi. Večja moč in odgovornost hišne samouprave bo povečala zavest stanovalcev za razreševanje skupnih problemov v svojem okolju. Povečala pa se bo tudi možnost za kolektivno vodenje in odločanje v skupnih zadevah.

D. B.

NIČ NE BO S KRIŽIŠČEM

»Soseska« ni predvidela preobrata

Namesto rekonstrukcije križišča Titova–Nemška nekaj več denarja za obnovo Titove ceste na Črnučah

Na zadnji seji bežigrajskega izvršnega sveta so uvedoma obravnavali posledice restriktivnih ukrepov pri uvozu opreme. Po odločitvi skupščine SIS za ekonomski odnose s tujino velja sklep tudi za opremo za izvajanje investicijskih del v tujini. Za izvoz bežigrajskega v slovenskega gospodarstva je to izredno destimulativni ukrep, zato bo potreben v občini poiskati možnosti za fizični odstop uvoznih pravic. V pripravi pa je tudi predlog, naj skupščina SISEOT ta nerazumljivi ukrep prekliči.

Izvršni svet je sprejel sklep o prenehanju investicijskih pravip za rekonstrukcijo križišča Titova–Nemška cesta iz sredstev viška posojila za ceste, zbranega za Bežigradom. Po predlogu podjetja Soseska bodo sredstva prenesli za rekonstrukcijo Titove ceste skozi Črnuč. Za začetek del sta potreben še soglasje za promet in vodo. Križišče z Nemško cesto pa bodo uredili do gradnje novega mostu čez Savo. Vendar pri vsej zadevi le ostaja grenak priokus. Soseska z vsem svojim strokovnim možtvom ni bila sposobna predvideti nastalega preobrata. Tako še danes ne vemo natanko, kje bo dokončno tekla trasa rekonstruirane Titove ceste mimo Črnuč. V isti sapi pa Soseska ugotavlja, da že danes ni dovolj sredstev za rekonstrukcijo. Tako zavlačevanje in prenašanje odgovornosti na druge institucije zmanjšuje vrednost investicije, zato je IS zahteval, naj se delo čimprej začne. Verjetno pa tudi ostrejša kritika ne bi bila odveč.

Izvršni svet je obravnaval tudi oceno uresničevanja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v bežigrajskem stanovanjskem gospodarstvu. Menil je, da je treba več pozornosti posvetiti odnosom med mestno in občinsko stanovanjsko skupnostjo. Jasneje bi morale biti opredeljene obveznosti in predlagani sklepi.

Potreben je izobilovati merila za krepitev hišne samouprave, za spodbujanje varčevanja pri uporabi skupnih komunalnih priključkov in za večjo ekonomsko neodvisnost hišne samouprave. Temeljna stanovanjska skupnost je občinska, zato je organizacija drugih temeljnih enot vprašljiva. Ocena predvideva izgradnjo 5000 stanovanj za Bežigradom, vendar to ni v skladu s smernicami srednje-ročnega razvoja občine v letih 1981–85. Te predvidevajo izgradnjo 3000 stanovanjskih enot in 1000 nadomestnih stanovanj, kar je pogojeno s skladnejšim razvojem Bežigrada. Tako usmeritev je pri obravnavi smernic sprejela tudi občinska skupščina.

D. BESEDNJAK

VSI TRIJE ZBORI

24. septembra

Vsi trije zbori naše občinske skupščine bodo imeli ločene seje v sredo 24. tega meseca.

Zbor združenega dela bo obravnaval analizo gospodarstva za letošnje polletje, analizo družbenih dejavnosti, stališča republike sveta sindikatov o delitvi po delu in sprejel nekatere sistemske odroke o družbenih svetih.

Podoben dnevni red bo imel tudi zbor krajevnih skupnosti, medtem ko program zasedanja družbenopolitičnega zbora še ni znan.

IO IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI

Brez dogovora ne bo kabineta

Izvršni odbor bežigrajske izobraževalne skupnosti je na zadnji seji obravnaval prošnje osovnih šol za odobritev dodatnih učnih oddelkov v letosnjem letu. Denarja je v ta namen dovolj, zato so vsem prošnjam ugodili. Tako bo letos za Bežigradom delovalo 165 od-

delkov poldnevne šole, 61 poldnjevne bivanja in 40 celodnevne šole. Osnovni šoli Črnuče so odobrili še rezervacije za dva oddelka. Po predvidenih izračunih pa bo ostalo dovolj sredstev še za en oddelok. Ki pa je nezaseden.

Na seji so se tudi odločili za

opremljanje osovnih šol z učno opremo za potrebe splošne ljudske obrambe. Dva kabineti za SLO v osovnih šolah Vita Kraigherja in Dol bodo opremili le v primeru, če bodo v Ljubljani enotni pri usmerjanju teh sredstev. Vendar kot kaže dogovora ne bo, s tem pa tudi kabinetov za Bežigradom ne.